Lietas Nr. C20255514

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 13.novembrī

Liepājas tiesa

tiesnese Maija Jansone rakstveida procesā izskatot civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu

konstatēja

2014.gada 3.septembrī tiesā saņemta prasītājas /pers. A/ maza apmēra prasība pret atbildētāju /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka /pers. B/ ir 2013.gada 6.oktobrī dzimušās meitas /pers. C/ tēvs. Kopš kopdzīves pārtraukšanas 2014.gada aprīlī atbildētājs nesniedz materiālu palīdzību meitas uzturēšanā. Atbildētājs strādā SIA "/Nosaukums/" un viņa vidējie mēneša ienākumi sastāda EUR 307.92 mēnesī.

Lūdz piedzīt uzturlīdzekļus EUR 130 mēnesī pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu līdz meitas pilngadībai. Norāda, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz Ministru kabineta noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmēru.

Norādīts, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Par prasības pieteikumu atbildētājs tiesai rakstveida paskaidrojumu nav sniedzis, nav lūdzis, lai uzklausīšana notiktu tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta otrā daļa noteic, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Tā kā puses neizteica lūgumu par lietas izskatīšanu tiesas sēdē, tiesa uzskatīja, ka tā izskatāma rakstveida procesā, par ko puses tika informētas.

Septiņas dienas pirms paziņotā lietas izskatīšanas laika no pusēm nav saņemti paziņojumi par procesuālo tiesību izmantošanu, kā to pieļauj Civilprocesa likuma 250.^{22} panta otrā daļa.

Iepazinusies ar prasības pieteikumu, tam pievienotajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota daļēji un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar CL 179.pantu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu .

Saskaņā ar 2013.gada 15.janvāra LR Ministru kabineta Noteikumiem Nr.37 ,,Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam ,,bērnam līdz 7 gadu vecumam uzturlīdzekļi nodrošināmi ne mazāk kā 25 % apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas, pēc 7 gadu sasniegšanas – ne mazāk kā 30 % apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Rūpes par bērnu nozīmē arī bērnu uzturēt, tas ir, nodrošināt ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bērnu kopt, izglītot un audzināt, nodrošinot garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

No lietā iesniegtās /pers. C/ dzimšanas apliecības Nr./numurs/ redzams, ka viņas vecāki ir /pers. A/ un /pers. B/.

Lietā nav strīda, ka nepilngadīgā meita /pers. C/ dzīvo kopā ar māti un atrodas viņas ikdienas apgādībā (lietas 7.lapa).

Prasības pieteikumā prasītāja lūgusi piedzīt nepilngadīgās meitas /pers. C/ uzturam uzturlīdzekļus EUR 130, kas pārsniedz valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai.

Izvērtējusi atbildētāja mantisko stāvokli, tiesa konstatē, ka atbildētāja /pers. B/ vidējie ikmēneša ienākumi pēc Valsts ieņēmumu dienesta sniegtajām ziņām par pēdējiem sešiem mēnešiem ir EUR 2529.77 pirms nodokļu nomaksas (lietas19, 20. lapa). Uz atbildētāja vārda nav reģistrētas automašīnas vai nekustamie īpašumi (lietas 21., 22.lapa)

Prasītāja ir norādījusi, ka ikmēneša kopējie izdevumi meitas vajadzībām ir EUR 299 (lietas 9. lapa). Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegto ikmēneša izdevumu aprēķinu, tomēr nosakot uzturlīdzekļu apmēru atbildētājam, izvērtējams arī prasītājas mantiskais stāvoklis, atbilstoši Civillikuma 179.pantā noteiktajam, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu un šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

No lietā esošās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņas (lietas 14.lapa) redzams, ka prasītājas ienākumi ir vecāku pabalsts EUR 169.47 mēnesī. Citi pierādījumi par prasītājas mantisko stāvokli lietā nav iesniegti.

Tiesas ieskatā prasītāja nav pierādījusi tādu atbildētāja mantisko stāvokli, kas tam dotu iespēju maksāt uzturlīdzekļus prasītājas lūgtajā apmērā. Tā kā neatkarīgi no mantiskā stāvokļa vecākiem jāmaksā uzturlīdzekļi minimālajā apmērā, tad no atbildētāja prasītājas labā piedzenami uzturlīdzekļi likumā noteiktajā minimālajā apmērā, t.i. līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas 2014.gadā ir EUR 80 mēnesī līdz bērnu septiņu gada vecumam un pēc tam līdz astoņpadsmit gadu vecuma sasniegšanai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Pārējā daļā prasība noraidāma.

Ņemot vērā, ka tiesai nav sniegti pierādījumi, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā atbildētājs /pers. B/ būtu sniedzis materiālo atbalstu bērna vajadzību nodrošināšanai, tad uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā, 2014.gada 3.septembri.

Saskaņā ar Latvijas Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

Tā kā prasītāja Latvijas Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta kārtībā atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, tad tie piedzenami no atbildētāja. 25 % no 320 EUR ir 80 EUR; 80 EUR x 12 mēneši = 960 EUR; 15 % no 960 EUR ir 144 EUR.

Tātad, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktam, no atbildētāja piedzenama valsts labā valsts nodeva 144 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR. Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]panta nosacījumus, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu- 10 dienas no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34., 35., 193., 194., 204.[1], 250.[25].pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt /pers. A/ prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus ik mēnesi meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam līdz septiņu gadu vecumam 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas 2014.gadā ir EUR 80 mēnesī, bet no septiņu gadu vecuma līdz pilngadībai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot ar 2014.gada 3.septembri.

Uzturlīdzekļi ieskaitāmi /pers. A/, personas kods /personas kods/, AS „Swedbank" norēķinu kontā Nr. /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu valsts labā EUR 144 (viens simts četrdesmit četri), un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4.70 (četri un 70/100).

Noteikt desmit dienas sprieduma labprātīgai izpildei attiecībā uz valsts labā veicamiem maksājumiem no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese: (personiskais paraksts) M.Jansone